

ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ

Οι φετινές εκλογές του Πανελλαδικού Σωματίου Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση γίνονται σε μία αληθινά κρίσιμη περίοδο. Η σκληρή καθημερινότητα που βιώνουμε με την ακρίβεια, τις συνεχείς ανατιμήσεις σε είδη πρώτης ανάγκης, σε συνδυασμό με τους μισθούς και τις συντάξεις πείνας, διαμορφώνουν ένα εφιαλτικό σκηνικό για τα λαϊκά νοικοκυριά. Την ίδια στιγμή, η εμπλοκή του ελληνικού κράτους στη δολοφονική επίθεση του Ισραήλ στη Γάζα, όλο και μεγαλώνει.

Ταυτόχρονα, βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου η επιστημονική έρευνα αναδεικνύεται διεθνώς, και ιδιαίτερα σε χώρες και σχηματισμούς που ηγούνται της καπιταλιστικής ανάπτυξης, σε πυλώνα της οικονομίας και σε βασικό μοχλό της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης στην προσπάθεια ξεπεράσματος της οικονομικής κρίσης. Τα τεχνολογικά επιτεύγματα και η πρόοδος που έχει σημειωθεί σε διάφορες επιστήμες προσελκύουν τεράστιες επενδύσεις από την πλευρά του Κεφαλαίου απασχολώντας ολοένα και περισσότερες-ους εργαζόμενες-ους, σε συνθήκες εντατικοποιημένης εργασίας.

Στον κλάδο της έρευνας όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα, και όντας απόλυτα ενταγμένος στην καπιταλιστική παραγωγή, μπορεί να διακρίνει κανείς τα πολλαπλά επίπεδα εκμετάλλευσης. Η/Ο εργαζόμενη-ος ερευνητρια-ής έχει ως εργοδότη την ΕΕ, το κράτος και τις επιχειρήσεις (εγχώριες και πολυεθνικές) που αποτελούν τους άμεσους χρηματοδότες και τελικούς αποδέκτες των αποτελεσμάτων της έρευνας. Η/Ο ίδια-ος αποτελεί ωστόσο τον τελευταίο τροχό στην πυραμίδα ιεραρχίας στο χώρο δουλειάς (διοίκηση Πανεπιστημίου ή κέντρου> επιστημονική-ός υπεύθυνη-ος στο εκάστοτε πρόγραμμα> άμεση-ος προϊστάμενος-προϊσταμένη), η οποία είναι αυτή που καθορίζει τελικά τις εργασιακές συνθήκες και τους όρους απασχόλησης, ανάλογα με τα οικονομικά συμφέροντα και την πολιτική βούληση.

Μήπως δούλεψες χωρίς μισθό για κάποιους μήνες τα τελευταία δύο χρόνια;

Ανήκεις στο 45.8% των εργαζομένων στην έρευνα!*

Οι εργασιακές συνθήκες για τις/τους νέες-ους ερευνητρι(ρι)ές στην Ελλάδα έχουν χειροτερέψει δραματικά, με το μεγαλύτερο ποσοστό να βρίσκεται σε μία μόνιμη κινητικότητα και εξάρτηση από την προκήρυξη νέων προγραμμάτων, δουλεύοντας με εξοντωτικούς ρυθμούς σε ένα καθεστώς μεταξύ απλήρωτης και χωρίς δικαιώματα μαθητείας και κακοπληρωμένης προσωρινής απασχόλησης.

* Δεδομένα από την έρευνα που πραγματοποίησε το ΣΕΠΕΤΕ για τη χαρτογράφηση των συνθηκών εργασίας στον κλάδο

Πολλές πτυχές της εργασιακής αυτής εκμετάλλευσης που ο κλάδος μας ήδη βίωνε έγιναν θεσμικές από την πλευρά της κυβέρνησης με το νόμο Χατζηδάκη, ενώ η επίθεση συνεχίζεται με τον νόμο Γεωργιάδη. Μετά τη κατάργηση του οκταώρου, την επιβολή 10ωρου/50ωρου, έρχονται οι συμβάσεις "μηδενικών ωρών", τα 13ωρα, οι εργαζόμενοι "υπό δοκιμή" και η εξαήμερη εργασία. Κέντρο της επίθεσης το χτύπημα στις συλλογικές συμβάσεις, η προώθηση της "ατομικής διαπραγμάτευσης", η φθινή εργασία για το κεφάλαιο. Ταυτόχρονα, η καταστολή του κινήματος στους χώρους εργασίας προβάλλεται ως μέτρο επιβολής πλήρους ελέγχου και "φακελώματος" των σωματείων, και της διάλυσης των συλλογικών διαδικασιών. Με τις λεόντειες προϋποθέσεις για την κήρυξη απεργιών αυτές μπορούν να κρίνονται όλες παράνομες, ενώ η ίδια η απεργία και η συνδικαλιστική δράση ποινικοποιείται, με την εισαγωγή βαριών προστίμων και ποινών φυλάκισης, σε όσους περιφρουρούν τις απεργίες. Στόχος τους είναι να χτυπήσουν τα αγωνιστικά ταξικά συνδικάτα και όχι τον εργοδοτικό συνδικαλισμό τύπου ΓΣΕΕ.

Δεν μπορείς να αναταπεξέλθεις στα έξοδα του μήνα;

70.2% των ερωτηθέντων σου κάνει παρέα σε αυτό!

Σε αυτή τη κατάσταση μας γεμίζει αισιοδοξία η δράση του Πανελλαδικού Σωματίου Εργαζομένων στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση αυτά τα δύο χρόνια μετά τη σύστασή του. Ένα σωματείο που απέκτησε μαχητικά χαρακτηριστικά, είχε κατακτήσεις στο σήμερα και κατάφερε να ενοποιήσει μεγάλα τμήματα του κλάδου.

Τι είναι και τι θέλει το LABour

Το LABour – **Αγωνιστική Παρέμβαση στην Έρευνα** αποτελεί μια **εργατική, ανατρεπτική, αριστερή συλλογικότητα** που δημιουργήθηκε το 2017 με σκοπό να συμβάλλει στην μαζική, συλλογική δράση των εργαζομένων στην έρευνα απέναντι στις βάρβαρες συνθήκες εργασίας και ζωής.

// Παλεύουμε για **ενιαία παρέμβαση στον κλάδο**, σε κάθε ίδρυμα κι Ερευνητικό Κέντρο, ενάντια στις μορφές απλήρωτης, κακοπληρωμένης και ανασφάλιστης εργασίας που επικρατούν.

// Παράλληλα, **αγωνιζόμαστε για πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα** για όλους-ες τους-ις εργαζόμενους-ες, διεκδικούμε την αναγνώριση της εργασιακής ιδιότητας του μη μόνιμου ερευνητικού προσωπικού και την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΣΣΕ), ως πρώτο μέσο επίτευξης ανθρώπινων συνθηκών εργασίας και αξιοπρεπούς μισθού.

// Το είδος της έρευνας που παράγουμε και ο τρόπος διεξαγωγής της δεν θέλουμε να καθορίζονται από τις ανάγκες του κεφαλαίου για κερδοφορία. Είμαστε ενάντια σε κάθε οικονομική εξάρτηση των ιδρυμάτων από ανταγωνιστικά προγράμματα – προγράμματα αριστείας (ΕΣΠΑ, ελληνικά κλπ).

// Παλεύουμε για **γενναία αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης σε παιδεία και έρευνα**. Για να καλύπτονται οι σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες και για να μην εξαρτάται η ερευνητική δραστηριότητα από τις εκάστοτε χρηματοδοτήσεις της ΕΕ ή των επιχειρηματικών ομίλων.

// Το ασφυκτικό πλαίσιο της ΕΕ και των δεσμεύσεων της χώρας για πρωτογενή πλεονάσματα καθιστά αδύνατη οποιαδήποτε πραγματική ανακούφιση της κοινωνικής πλειονότητας. Γι' αυτό το λόγο είμαστε απέναντι στην ΕΕ και στις πολιτικές της, παλεύουμε για κατάργηση των μνημονιακών δεσμεύσεων και στεκόμαστε απέναντι σε όλες τις κυβερνήσεις που φορτώνουν στις πλάτες μας το βάρος της κρίσης.

Έρευνα για τις κοινωνικές ανάγκες

Για να σταματήσουν να υπάρχουν μια για πάντα οι χιλιάδες αόρατοι εργαζόμενοι στον κλάδο μας οφείλει να αλλάξει ριζικά ο τρόπος που διεξάγεται η έρευνα. Για να συμβαδίζει η έρευνα με τις ανάγκες της αγοράς, γεννά φουρνιές επισφαλώς εργαζομένων και βάζει σε δεύτερη μοίρα τις δικές μας ανάγκες. Παλεύουμε για:

➤ Δημόσια χρηματοδότηση της έρευνας!

Ενάντια στην υποχρηματοδότηση των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων ως πάγιο αίτημα των πολιτικών της ΕΕ και του κεφαλαίου, στον δρόμο της ιδιωτικοποίησης της έρευνας. Όχι στις "μονάδες αριστείας", τη δικαιολογία για τον οικονομικό στραγγαλισμό του συνόλου.

➤ Έρευνα και εκπαίδευση με βάση τις ανάγκες της κοινωνικής πλειοψηφίας! Γιατί μία

σειρά κριτική στο υπάρχον ερευνητικό πλαίσιο και ένας οικονομικός αγώνας για υψηλότερες αμοιβές στον κλάδο δεν είναι αρκετά για να ανατρέψουν την υπάρχουσα κατάσταση, όπου η κατεύθυνση και η εκμετάλλευση της έρευνας αποτελούν προνόμιο των λίγων. Παλεύουμε για έρευνα που θα έχει στόχο τη βελτίωση της ζωής των λαών, τη χειραφέτηση του ατόμου και το ξεπέραςμα της αυταπάτης, του ανορθολογισμού και του σκοταδισμού.

➤ Ενάντια στην κατάργηση δημοκρατικών κατακτήσεων και τη θέσπιση αυταρχικών

μορφών διοίκησης που προσομοιάζουν σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Ανατροπή των αναχρονιστικών αλλαγών στην Παιδεία και κάθε μορφής ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση.

➤ Ανεμπόδιστη πρόσβαση όλης της κοινωνίας στα αποτελέσματα της έρευνας και στη βιβλιογραφία.

Καμία χρήση των ερευνητικών αποτελεσμάτων για εμπορικούς σκοπούς (πατέντες κλπ) και κατάχρηση τους από τους κατασταλτικούς, κρατικούς και δικαστικούς μηχανισμούς.

➤ Πρόσληψη μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη των ερευνητικών και διδακτικών αναγκών.

Κανένας-μία ερευνητής-τρια που δεν εντάσσεται στις κατηγορίες των ΥΔ ή φοιτητών-τριών χωρίς μονιμότητα. Κανένα μέλος του διοικητικού, τεχνικού και άλλου αναγκαίου προσωπικού (π.χ. υπηρεσίες καθαρισμού) χωρίς μονιμότητα. Καμία ΥΔ, μεταπτυχιακή και προπτυχιακή στη θέση μόνιμου. Κανένας εργαζόμενος να μην ετερο-απασχολείται εντός ερευνητικών δομών. Καμία υποκατάσταση εργασιακής σχέσης με υποτροφία. Όχι στα προγράμματα "απόκτησης εμπειρίας" με όρους μαθητείας, η προϋπηρεσία αποκτάται στα πλαίσια της εργασίας, όχι πριν από αυτή!

➤ Αντικατάσταση όλων των ελαστικών μορφών εργασίας με συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Κατάργηση συμβάσεων έργου και ΔΠΥ. Μέχρι την κατάργηση τους, καταβολή του ΦΠΑ και κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών από τα ιδρύματα. Παλεύουμε για την υπογραφή Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

➤ Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη και κάθε αντεργατικής νομοθεσίας.

➤ Μόνιμη και σταθερή δουλειά, υγεία και παιδεία για όλο το λαό.

Αυξήσεις στους μισθούς για να καλύπτονται οι σύγχρονες ανάγκες. Δραστική μείωση των ορίων συνταξιοδότησης και των ωρών εργασίας, όπως επιτρέπει η αλματώδης άνοδος της παραγωγικότητας, για να εξαλειφθεί η ανεργία.

Αναστοχάζοντας τη δράση μας για να πάμε μπροστά

ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΞΑΝΑ!

Η δράση του LABour υπήρξε καταλυτική για την πολιτική και συνδικαλιστική συγκρότηση του κλάδου και τελικά την ίδρυση του σωματείου. Ήταν αυτό που άνοιξε τη συζήτηση για την ανάγκη ενός πανελλαδικού κλαδικού σωματείου και αγωνίστηκε ενάντια στην πολυδιάσπαση. Η δημοκρατική διαδικασία συγκρότησης του σωματείου αντανακλάται και στη δράση του έως σήμερα. Στα δύομιση χρόνια λειτουργίας του σωματείου, ήμασταν σταθερά προσανατολισμένες-οι στην μαχητική ανάπτυξη του, τόσο κωρικά όσο και πολιτικά. Προτείναμε και στηρίξαμε έμπρακτα τη δημιουργία νέων παραρτημάτων και επιτροπών επιδιώκοντας την ενεργή συμμετοχή των ίδιων των μελών του σωματείου για την ζωντανή και οριζόντια λειτουργία του. Επιμείναμε για την τακτική διεξαγωγή Γενικών Συνελεύσεων και το βάθεμα της πολιτικής συζήτησης τόσο σχετικά με τα στρατηγικά ζητήματα του κλάδου όσο και με τις κεντρικές πολιτικές εξελίξεις που επηρεάζουν τις ζωές όλων μας. Θεωρούμε πως καθορίσαμε με την πολιτική μας στάση και αντίληψη τις σημαντικότερες στιγμές του σωματείου μας (κλαδικές απεργίες, αντιεργοδοτικές μάχες). Όχι ως αυτοσκοπό αλλά με τη βαθιά πεποίθηση πως οι εργατικές συλλογικότητες για να δίνουν πραγματικά νικηφόρες μάχες, οφείλουν να γίνονται επικίνδυνες απέναντι στην κάθε είδους εργοδοσία και πολιτική εξουσία. Τίποτα δε μας χαρίζεται. Με αυτό το πνεύμα, το ΣΕΡΕΤΕ κατάφερε να είναι το μοναδικό εργατικό σωματείο με επιτροπή ενάντια στις έμφυλες διακρίσεις που έχει ήδη δώσει χώρο στα πιο ευάλωτα συνάδελφα να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

Γνωρίζοντας πως ένα σωματείο μόνο του δε θα ανατρέψει το σύνολο των εργασιακών προβλημάτων, θέσαμε εξ αρχής την ανάγκη κλαδικών και διακλαδικών συντονισμών. Ωστόσο, επιμείναμε στη συμμετοχή του σωματείου στην προσπάθεια δημιουργίας ενός πόλου ανεξάρτητων ταξικών σωματείων που να μπορεί να υπερβαίνει την σημερινή καθηλωτική κατάσταση του εργατικού κινήματος. Θεωρούμε πως η ύπαρξη του ίδιου του ΣΕΡΕΤΕ είναι από μόνη της παράγωγο μιας τέτοιας κίνησης, εφόσον κανένα πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο όργανο του επίσημου συνδικαλιστικού κινήματος δεν αναγνώριζε την εργασιακή μας ταυτότητα.

Συνολικά, εκτιμούμε ότι **η πολιτική ταυτότητα του σωματείου σφραγίστηκε από την αγωνιστική - αντικαπιταλιστική πολιτική λογική του LABour** με την συνδρομή και των υπόλοιπων αγωνιστικών δυνάμεων του σωματείου με τις οποίες επιδιώξαμε και επιδιώκουμε κοινή δράση.

Εστιάζουμε σε κάποιες πλευρές της παρέμβασής μας στη δράση του σωματείου, αναγνωρίζοντας τα σημεία που θα μπορούσαμε να έχουμε συμβάλει διαφορετικά στη συζήτηση ώστε να μπορέσουμε την επόμενη μέρα του σωματείου να δώσουμε μαζί τις απαντήσεις που έχει ανάγκη ο κλάδος μας

Παρατηρητήριο εργοδοτικής αυθαιρεσίας & χαρτογράφησης του κλάδου

Οι δαιδαλώδεις μορφές της εργασιακής επισφάλειας που επικρατεί στον Κλάδο καθώς και τα πολλαπλά περιστατικά εργοδοτικής αυθαιρεσίας, έθεσαν την ανάγκη συγκρότησης μια επιτροπής που θα μπορέσει να χαρτογραφήσει την ανθρωπογεωγραφία του κλάδου και τα ειδικά προβλήματα που ανακύπτουν. Επιμείναμε στην κοινή φύση της επιτροπής ώστε να εξοπλίσει τα μέλη του σωματείου που την απαρτίζουν να μπορούν να υποδεχθούν τις καταγγελίες και να σχεδιάζουν τις μάχες απέναντι στην εργοδοσία αλλά και να τροφοτηθούν για τα ειδικά χαρακτηριστικά του εργασιακού μωσαικού της έρευνας. Η επιτροπή πράγματι παρήγαγε μια ιδιαίτερος άρτια και πλήρη έρευνα-χαρτογράφησης των πολύπλοκων συνθηκών έρευνας και διδασκαλίας. Ωστόσο αφιερώθηκε παραπάνω χρόνος για την κατάρτιση του σε σχέση με τη διακίνηση-συλλογή και συλλογική επεξεργασία των δεδομένων. Η υποδοχή-διαχείριση των καταγγελιών έγινε σχεδόν αποκλειστικά από το ΔΣ και δεν μεταφέρθηκε η σχετική εμπειρία. Θεωρούμε πως επιβεβαιώθηκε η ανάγκη να λειτουργεί με ευρύτερη πολιτική στοχοθεσία κάθε επιτροπή, αποκεντρώνοντας τη λειτουργία του σωματείου από το ΔΣ. Το επόμενο διάστημα εκτιμούμε πως πρέπει να επανενεργοποιηθεί με πρώτο στόχο την συγκρότηση ενός οδηγού δικαιωμάτων (τι προβλέπει η νομοθεσία) και διεκδικήσεων (τι παλεύουμε ως σωματείο) που θα διακινήθει πλατιά στους συναδέλφους-ισσες του κλάδου και θα αποτελέσει πρώτο βήμα για το άνοιγμα της συζήτησης για τη ΣΣΕ.

Επιτροπή για έμφυλες διακρίσεις

Από την ίδρυση του σωματείου, δεχθήκαμε πληθώρα καταγγελιών για περιστατικά έμφυλης καταπίεσης που συχνά πάνε χέρι-χέρι με εργοδοτική αυθαιρεσία και εργασιακή εκμετάλλευση. Η σύσταση επιτροπής ενάντια στις έμφυλες διακρίσεις ήταν κάτι παραπάνω από απαραίτητη αφενός για τη διαμόρφωση ενός ασφαλή χώρου για κάθε συναδέλφισσα-ο που θέλει να εκφραστεί, να μιλήσει ή και να καταγγείλει παραβιαστικές συμπεριφορές στο χώρο εργασίας της-του αφετέρου για την άμεση αντιμετώπιση των περιστατικών και την νομική στήριξη των επιζουσών. Η δράση της επιτροπής έχει ήδη καλεστεί να διαχειριστεί δύο πολύ σοβαρά περιστατικά παρενοχλήσεων -και εργασιακής εκμετάλλευσης- (Πανεπιστήμιο Πατρών, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο) που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών

Από τον αντεπιστημονικό ορισμό της διδακτορικής διατριβής ως παραδοτέου μέχρι τους απαράδεκτους εκβιασμούς του ΙΚΥ απέναντι στους-ις υποτρόφους, η υπόθεση αυτή αποτέλεσε ένα τρανταχτό παράδειγμα της πολιτικής που έχουμε να ανατρέψουμε στον κλάδο. Αντιμετώπιση των ΥΔ ως φοιτητές-τριες με κανένα εργασιακό δικαίωμα, μη αναγνώριση των "τροφείων" ως δεδουλευμένων και γραφειοκρατικά προσχήματα προκειμένου να μην αναλάβει τις ευθύνες της η πολιτική αρχή τόσο του ΙΚΥ, όσο και του Υπουργείου Παιδείας. Ο αντίπαλος οχυρώνεται πίσω από νόμους και ανισοβαρείς και καταχρηστικές συμβάσεις που εκμεταλλεύονται την ανάγκη που ο ίδιος δημιουργεί μέσω της έλλειψης ουσιαστικής χρηματοδότησης στην Έρευνα και την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, σε συνδυασμό με το συνεχώς αυξανόμενο κόστος διαβίωσης. **Για εμάς είναι ξεκάθαρο ότι μόνο οι συλλογικές, μαχητικές διεκδικήσεις μπορούν να έχουν αποτέλεσμα και οι αγώνες του σωματείου πρέπει να προχωρούν μαζικά και αποφασιστικά μπροστά και όχι να αναδιπλώνονται με κάθε δήθεν απόπειρα εφησυχασμού από πλευράς αντιπάλου.**

Συλλογική Σύμβαση Εργασίας

Παρόλο που η κουβέντα για τη ΣΣΕ και η ανάδειξη της αναγκαιότητάς της επισφράγισε τις δράσεις του σωματείου, αλλά και τη συζήτηση εντός του, με συνεχείς επαναφορές στο ζήτημα από Γ.Σ. σε Γ.Σ., δεν καταφέραμε να αποκρυσταλλώσουμε υλικά αυτό το αίτημα. Το επόμενο κεφάλαιο της δράσης του σωματείου μας να είναι η υπογραφή ΣΣΕ! Οφείλουμε να θέσουμε το ζήτημα επί τάπητος άμεσα και να μετρήσουμε ουσιαστικά βήματα προς την πολιτική προετοιμασία της ΣΣΕ και των μέσων διεκδίκησής της. Από πλευράς μας έχουμε προχωρήσει σε επεξεργασία των βασικών αξόνων που θεωρούμε πως είναι αναγκαίοι για την υπογραφή μιας σύμβασης εργασίας η οποία θα βελτιώνει άμεσα τις ζωές των μελών του σωματείου και πρόκειται να το αναδείξουμε σε πρώτο θέμα για το επόμενο διάστημα. Βασικοί πυλώνες είναι η κατάργηση των υποτροφιών και των συμβάσεων έργου ή κάθε μορφή επισφαλούς εργασίας χωρίς ασφάλιση που υποκρύπτει σχέση εργασίας, γενναίες αυξήσεις με κατώτατο μισθό στον κλάδο τα 1500€, επέκταση του 26ωρου την εβδομάδα σε όλα τα μέλη του κλάδου. Αναλυτικότερα η λογική μας γύρω από τη σύμβαση εργασίας στον κλάδο της έρευνας παρουσιάζεται στην ειδική μπροσούρα που έχουμε εκδώσει.

Η επόμενη μέρα του σωματείου

Παλεύουμε για ένα σωματείο ανοιχτό, μαζικό και μαχητικό! Που θα συζητάει τακτικά από τα κάτω μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις του και θα είναι έτοιμο να παλέψει για κάθε μία και κάθε έναν από εμάς, πλάι στα μεγάλα και χρόνια προβλήματα του κλάδου! Για ένα σωματείο έτοιμο να μας υπερασπιστεί ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία, τον εκφοβισμό, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις κόντρα σε λογικές ανάθεσης! Για ένα σωματείο που ως οργανικό κομμάτι του εργατικού κινήματος μαζί με το σύνολο των εργαζομένων θα παλεύει για την ανατροπή του αντιπάλου και των πολιτικών του που συρρικνώνουν προς τα κάτω τα δικαιώματά μας σε Δουλειά - Υγεία - Ζωή και Ελευθερίες!

Για αυτό παλεύουμε για συντονισμό των σωματείων και εργατικό κίνημα ανεξάρτητο από τον γραφειοκρατικό και αστικοποιημένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ που χορεύουν στο ρυθμό που υποδεικνύει ο αντίπαλος και υπονομεύουν τους επικίνδυνους εργατικούς αγώνες! Νικηφόρο μπορεί να είναι μόνο ένα εργατικό κίνημα ανεξάρτητο από κυβερνητικούς και κρατικούς μηχανισμούς, που θα ενοποιείται στην βάση των αποφάσεων των συνελεύσεων των σωματείων του και θα έχει πυξίδα την επιβολή των διεκδικήσεων του. Παλεύουμε για ταξική ενότητα και αλληλεγγύη στη βάση των κοινών μας συμφερόντων, για να πάψει η εκμετάλλευση στον κλάδο μας και σε κάθε κλάδο παραγωγής, για να ζήσουμε αλλιώς!

Για όλα τα παραπάνω σε καλούμε να στηρίξεις το αγωνιστικό ψηφοδέλτιο του LABour - Αγωνιστική Παρέμβαση στην Έρευνα, αλλά πολύ περισσότερο να συμμετέχεις ενεργά στις μάχες που θα δώσουμε μέσα από το σωματείο μας! Παλεύουμε για ένα ζωντανό, μαζικό και αγωνιστικό σωματείο - όπλο στα χέρια μας!

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ
ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

LABour

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ